

at selv om Udførselsforbudet ikke kan have Betydning nu, saa vil det kunne benyttes mod os, naar den Dag kommer, da vi skulle hæbe det, og særlig maa da de, som nu paastaar, at vi med et Udførselsforbud kunne reklamere overordentligt indrømme, at det kan bruges meget stærkt imod os, naar det engang skulde ophæves. Jeg kan derfor ikke Andet end meget være imod Udførselsforbudet. Jeg kan ikke se, at der foreligger Spor af Grund til at gaa ind paa det. Det kan ikke gavne nu, det er en utiltalende Foranstaltning, og det kan mulig komme til at skade os i Fremtiden. Standpunktet „rent Land“ kan jeg forstaa; det er der dog nogen Mening i; det er et galt, et daarligt Standpunkt. Det vilde, hvis det blev gjenneført, ikke alene gaa ud over dem, der ikke producere Smør, men ogsaa over dem, der producere Smør, thi den store Udvikling af Fælles- og Andelsmeierier har ført med sig, at Landbrugere ogsaa i større og større Grad blive Forbrugere af Margarine; men der er dog nogen Mening i at sige eller mene, at naar Forholdet er saaledes, at man kan sige, at selv om de danske Landmænd og Meierier vare Kjæltringer tilhobe, saa maa det danske Smør dog være ægte, være fri for Margarine; thi der findes ikke Margarine i det ganske Land — der er nogen Mening i at paastaa, at det kunde gjøre Indtryk paa vore Kunder. Ser man den Paastand nyere efter, at der naar man gennemførte „rent Land“, ikke skulde findes Margarine eller Oleomargarin i Landet, saa vinder Garantien noget; men der er dog Noget i det, det har dog Noget paa sig. Men hvorledes man kan mene, at det skulde faae mindste Betydning at forbyde Udførsel af Margarine for at støtte Tilliden til vort Smør, naar Landet ellers er fyldt med Margarine, begriber jeg ikke. Vædringsforslaget under Nr. 10, stillet af Mindretallet, skal jeg ikke omtale. Vædringsforslaget under Nr. 11 til § 8 er ogsaa afhængigt af Vædringsforslaget under Nr. 9 angaaende Udførselsforbudet. Vædringsforslag under Nr. 12 til § 9 handler om Oleomargarin. Der er desangaaende i Lovforslaget foreslaaet, at Fougstagerne, som Oleomargarinen indføres, skal være mærkede med Ordet „Oleomargarin“ og Fabrikantens Navn. Da det nu er oplyst for Udvalget, at den største Handel med Oleomargarin foregaar paa et internationalt Marked i Rotterdam, vil det i Reglen være aldeles umuligt at opgive Fabrikantens Navn, og det vilde, naar det varkeligt skulde overholdes, være noget nær det Samme som et Indførselsforbud. Men det er ikke paatænkt, det er ikke Meningen. Der-

for foreslaar man, at denne Bestemmelse om, at Fougstagerne skulle være forsynede med Fabrikantens Navn, skal udgaa. Og da det maaste ogsaa kan være vanskeligt at faae Fougstagerne mærkede med Ordet „Oleomargarin“ paa dette Marked, foreslaar man endvidere, at Modtageren af Oleomargarinen skal have Seilighed til at foretage Mærkning paa Toldboden inden Varens Udlevering af Toldboden. Vædringsforslagene under Nr. 13—16 til § 10 handle om Margarineosten. I Lovforslagets § 10 foreslaaes det jo, at Margarineosten skal indbrages under Lovens Kontrol. Jeg skal dertil sige, at Udvalgets Flertal har haft megen Betænkelighed ved i nogen Henseende at indbrage Margarineostens Fabrikation under Lovens Kontrol. Der kan jo ikke anføres Grunde derfor, som have tilnærmelsesvis tilsvarende Vægt som de, der kunne anføres for at indbrage Margarine derunder. Vi have ikke nogen stor Udførsel af Ost, og vor Ost har slet ikke noget Renomme, saa for at værne om det, er der ingen Grund til Sigt. Hensynet til Renommeet maatte snarere opfordre til at stryge alle disse Bestemmelser af Loven; thi der er netop Udigt til, at vi muligt kunne oparbejde noget Renomme paa det Omraade ved Tilfætning af Margarine til Osten, og denne Udigt vil snarere mindskes end øges ved at lægge Vaand paa Produktionen. Men da det er oplyst i Lovforslagets Motiver, at der i England arbeides paa at faae Bestemmelser indførte om, at Margarineost skal være mærket med Ordet „Margarineost“, og at det ventes, at disse Bestræbelser i en nær Fremtid ville føre til Maalet, saa har Udvalget ikke turdet modfætte sig, at denne Bestemmelse indføres allerede nu hos os, idet man finder det rigtigt, at vor Lovgivning paa disse Omraader snarere er forud for end bagefter andre Landes og da særlig Englands. Derimod kan Flertallet ikke finde tilstrækkelig Grund til ogsaa at paalægge Margarineostefabrikanten at føre Bog over Fabrikationen og paalægge Forhandleren at føre Bog over Forhandlingen og over Ind- og Udførselen eller at gjøre Anmeldelse om Fabrikationen til Politiet. Man ser ikke, hvad Interesse det kan have at kunne følge alle disse Ofter fra Produktionsstedet til Konsumstedet. Man ser ikke Interessen af det, og selv om det maaste ikke er noget større Vaand paa Produktionen, er det dog et Vaand; det kan ikke fremme Udviklingen, men snarere hæmme den. Flertallet kan derfor ikke tilraade Vedtagelsen af denne Bestemmelse, og heller ikke kan det tilraade Vedtagelsen af Bestemmelser om Detailhandel med disse Ofter. Der er ikke oplyst Noget for Udvalget om, at der fore-